

Hvad skulle der være?

To Lollandske med det hele – TAK!

En føljeton i tre akter:

- 1) Tanker om katte/lidt historie
- 2) Men skal, skal ikke?
- 3) Munter lollandsk støj

1) Tanker om katte/lidt historie:

*Dato: 8. sep. 2015 kl. 23.00 skrev
Birthe Til: Helle*

*Emne: Nye katte Om to dage?
Kære søster, er vi klar til at tage imod
to nye? Hvad SKAL vi have lavet,
købt, osv.? Hvad gør du og hvad gør
jeg??
Lidt bekymret, da de troldede jo gerne
skal have en god start :))*

*Dato: 9. sep. 2015 kl. 08.23 skrev
Birthe*

*Hvor er lammeskind? Hvornår skal vi
sætte reol fast? Skal kradsetræ flyt-
tes ind i dit soverum? Pakker nips
væk? Hvor er ekstra legetøj? Katte-
bakke?
Bekymret mig!*

*Dato: 9. sep. 2015 kl. 12.25 skrev
Helle*

*Pakker nips væk i morgen! Reol kan
gøres efter de er landet! Lammeskind
får tur i dag, når jeg har det lidt bedre!
Du tager dig af Zooplus. De starter
herinde med kradsebræt.
Har du taget kattebakken med i ha-
ven? Og et af burene skal hjem!!*

Goddag! Det er mig der er Birthe og på det nævnte tidspunkt befandt jeg mig i kolonihaven "LangtOmLænge" = LOL sammen med vores gamle siamesere, Zaymaya og Anton. Helle er min søster, som jeg i mange år har delt lejlighed med. Helle har altid været vild med siamesere. Hun foreslog for maaanngge år siden, at vi skulle tage ud at se på en siameser, som hun havde set på tilbud i avisen, som fødselsdagsgave til anden søster.

Jeg stillede ikke spørgsmål, da jeg troede, at en siameser var en kommode og fandt det relevant at købe en sådan til hende, da hun netop var flyttet i ny lejlighed. Vi drog af sted sammen og - jeg blev lidt overrasket, da jeg så syv siameserkillinger ligge sammen med mor og tante! Mine to søstre kunne ikke beslutte sig for at

Skal skal ikke - der er hele 7 at vælge imellem

købe "kommoden". Men jeg blev helt solgt til "siamerserkommoden", og skrev en check på 1000 kr., lånte et kattebur hos ejeren og sammen bragte vi den konstant jærmende "kommode" hjem i bus nr. 6.

Tequila var en fantastisk klog og sjov kat og fandt ud af det med den haleløse Bine. Men den historie skal ikke fortælles nu.

Siden har jeg været forelsket i jærmende siameserkommoder!

Dette er mere end tredive år og flere katte siden:

Bine (Haleløs huskat, efter trafikuheld, skilsmissekat). (Tequila tortiefarvet siam), Dasja (1. lillamaskede balineser i dk), Papriko (Flot maine coon inspireret huskat), Zaymaya (Brunmasket siam), Cirkeline (Brunmasket siam), mor til Helles eneste hold killinger: Slaske (død få dage efter), Anouska og Anton.

- har siden på skift tumlet rundt i lejligheden og kolonihaven:
Langt om længe = LOL.

Papriko kunne slet ikke finde ud af at være indekat og havde ingen intentioner om at lære at respektere hegn i haven. Allerede som killing sprang den muntert over hækken, mens siameserne måbende stod og gloede

efter ham. Han forsøgte ofte forgæves, fra den forkerte side af hækken, at kalde på legekammeraterne.

Papriko blev efter et år flyttet til Holstebro hos anden søster, og der lever den et godt udekatteliv tæt på skov.

Lige nu har vi to ældre siamesere : Zaymaya på tolv og Anton på elleve.

Zaymaya var svær at få i hus! Dels var hun en smuk kat som avleren overvejede at avle på selv. Dels var det opdrætterens første kuld i et fremsynet og fint avlsprojekt. Da vi nævnte, at det var planen, at Zamaya skulle med i kolonihaven, hvor der ikke var korrekt kattehegn, men kun hegn i hækkenes højde – ja, da røg vores muligheder!

Netop ankommet

Desuden var vi kommet op at diskutere om det var relevant at sterilisere killinger tidligt. Vi sagde nej, selvom vi var klar over, at vi ikke måtte avle på katten. Efter udveksling af videnskabelige artikler blev killingen dog steriliseret 12 uger gammel, og vi fik lov at købe den bedårende kat. (Og vi accepterer nu fuldt ud tidlig sterilisation af killinger!)

Killingen blev behørigt afleveret her i lejligheden med mange gode råd incl. et senere "kontrolbesøg" i LOL!

Zaymaya har været/er en FANTASTISK kat – min kat og er det stadig! Hun har haft flere skavanker, men det, der specielt har begrænset hende, er en forsnævring af rygmarvskanalen med deraf følgende smerter i hoften. På trods af behandling har det været slut med at bestige de højeste punkter og - til Antons fortrydelse - har hun heller ikke kunne være med til favoritlegen: Vi jagter hinanden rundt i have eller lejlighed!

Opdrætteren af Zaymaya, Pia Nyrup, har guidet til katteriet Naryschkina på Lolland og vores to nye killinger.

Anton er fra 6.8.2004, hvor han blev født af Cirkeline. Det er den eneste dag, jeg kan huske, at der har været arrangeret vejfest på Hyacintvej, hvor LOL ligger. Men vandet gik og ingen kom til vejfest!

Anton var nr. slut af tre og vejede kun 81 g. Han var imidlertid stædig og valgte en bestemt patte, holdt fast og suttede løs. Stædig er han stadig ☺

Cirkeline nægtede at passe killingerne alene. Da jeg dog efter tre dage forsøgte at gå ud og luge i jordbærrene, ja, da kom Cirkeline løbende forpustet efter mig – et par gange med to killinger i munden. På trods af mine forsøg på at lægge flokken tilbage i huset og også lukke døren, ja, så blev overenskomsten til sidst, at vi skulle være fælles om projektet. Enten skulle ALLE være inde eller ALLE ude i jordbærbedet! Og sådan blev det ☺

Mht. fest, fart og leg har Zaymaya og Anton altid passet fint sammen. De er begge kælekatte og kan lide at sidde på skød og blive nusset. Men deres temperamenter har været meget forskellige.

Anton har altid været meget nervøs og bekymret. Når nervøsiteten blev for stor, kammede han over, blev megasur og irriteret, hvis han f.eks. så en kat udenfor hegnet. Bankede så løs på de andre katte og knurrede og brummede konstant. Sådan kunne han blive ved i flere dage – utilnærmelig for de andre i flokken og også for sine mennesker!

Når en af de andre katte var blevet opereret, opfattede Anton den ellers velkendte kat som fremmed. Han kunne være aggressiv og sur i op til 14 dage efter. Selv om den opererede kat var fit igen, kunne Hr. Anton kun deltage i flokken under overvåget samkvem.

Jeg kan næsten høre nogen af jer komme med gode forslag ☺ Men vi har prøvet meget: Felifriend hængt op i lejlighed længe før planlagt operation til, at Hr. Anton er fulgt med på operationsstuen, så han kunne få de samme dufte på kroppen, incl. dyrlægen nulrede ham igennem. Lige lidt hjalp det! Bank skulle den "nye" kat have.... På et tidspunkt blev katteremoren, Cirkeline, så træt af hans støj, at hun bankede Anton... det gjorde ham kortvarig ydmyg og stille.

Jo, jo vi ved godt, at han er en lille nervøs, bekymret hanmis i en mega stor hankatte krop... men terapi har altså heller ikke hjulpet!

Når Anton ikke er sur, er han den mest nuttede hankat. Med sit lillamaskede fjæs kommer han glad, mild og godtroende med blå øjne luskende hen til den, han kender. Han har altid elsket at lege med og apportere sammenrullet piberenser. Speciel stor udgave købt til denne brug. Desuden har han ofte slæbt legegænge igennem lejligheden for at finde et offer, der kan svinge den.

Jo, Anton er mild og god! Så hvis andre katte kunne holde op med at have ubehagelige fremmede dufte, så ville Antons "bukser ikke revne" i sprudlende surhed ☺

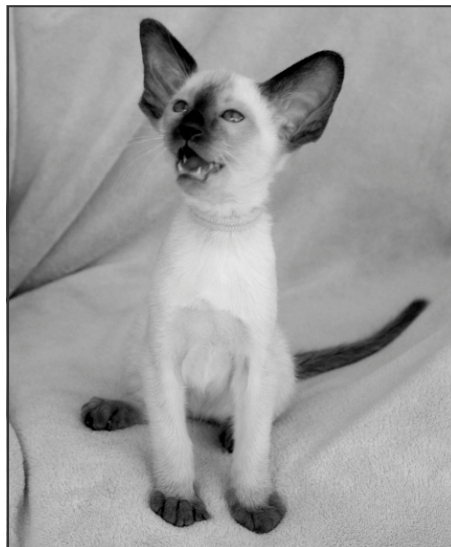
Zaymaya er - og har altid været – mild og god. Hun har altid været me-

To spilopmagere, som gerne vil blive sammen

get tålmodig med såvel sine mennesker og medkatte i flokken – hun adopterede straks Cirkelines killinger og var næsten bedre til at passe dem end moren. Desuden hilser hun venligt på andre katte, pindsvin og mus! Jeg har set hende trykke næse med spidsmus og efterfølgende give den et slik før de forlod hinanden! Hunde udenfor hegnet får dog besked på at fise af med knurren og stor hale!

Hun har også efter, at der kun var Anton og hende tilbage, været den stærkeste af de to og kunnet holde ham i skak, når hun er frisk. Anton BEUNDRER den dejlige Zaymaya. Han ses ofte salig, når Zaymaya slikker ham. Tror ikke man skal tælle, hvor mange slik, der leveres den anden vej ☺
Selv om kattene nu er blevet gamle - og selv om Zaymaya er svækket, har hun stadig magt over Anton, som han sjældent anfægter.

Snaksalige Veruschka her 8 uger

Vi har længe talt om nye killinger. Vi ville gerne have, at Zaymaya skulle være med til at præge den/de næste killinger.

2) Men skal, skal ikke?

Var de gamle for gamle? Skulle vi vente, til den ene døde og så få en ny? Vi havde aldrig fået to killinger på én gang! Orkede vi en flok på fire stk.? Vi bliver jo også ældre, og krabaterne skal jo jævnlige slæbes op og ned fra 3. sal. (den største flok vi har haft var på 5 stk. og i sommerhalvåret blev de troligt hver weekend båret ned og op for at være med i LOL !)

Vi havde - som beskrevet - mange tanker om projekt nye killinger...

En kompetent dyrlæge, der smertebehandlede Zaymaya med akupunktur, erklærede utvetydigt, at hun kunne fornemme på Zaymayas sjæl, at hun bestemt ikke ønskede at få killinger! Så gik processen lidt i stå igen. Men sluttede med, at vi ville gøre forsøget og anskaffe os to. Hvor skulle vi få dem fra? Helle gik i foråret 2014 i gang med at undersøge, hvor to små siamkommoder kunne købes. Men det var forgæves!

Da vi endelig havde besluttet os, var det ikke til at opdrive killinger og de få der var til salg på nettet, var enten allerede solgt eller reserveret.

Så gik processen i stå igen....

Uden at jeg helt ved, hvordan kontakt og samtaler forløb, da begyndte søster Helle og Pia Nyrup at tale om killinger. Pia førte os videre til Heide Petersen, der har katteopdrættet Naryschkina. Et lille siamkatteri med godt rygte og med en fin pris for bedste katteri i 2009.

Hvordan Helle slap igennem nåleøjet til at få killinger fra Heide, ved jeg ikke helt. Men tror nok det hjalp, at vi tidligere havde fået kat af Pia Nyrup, der er veninde med Heide. De er begge SKUDT i siamesere og deres ve og vel ☺

Spændingen begyndte i foråret 2015. Felicita blev forårskåd og besøgte sin udkårne.

Så kom ventetiden: ville det lykkes eller ej...?

Lidt bekymret skrev Helle en mail den 10. april:

"Lige en mail for at sige, at vi spændt venter på, om det lykkes for dig at

Efter operationen og 2. vaccination, og et par timers middagslur, igen klar til leg

motivere Felicita til moderskab. Vil rigtig gerne høre hvis/når det lykkes og håber, du fortsat vil være interesseret i, at vi adopterer et par killinger"

Heide forsikrede os om, at vi var kandidater til at overtage killinger, hvis de faldt i vores smag og sluttede af med: "Så en lille smule tålmodighed, så ved vi mere ☺"

.....men det var godt nok svært at bevare tålmodigheden!

Felicita blev gravid og derefter startede ventetiden... næ, den sneglede sig af sted ☺

Den 2. juni blev der født imponerende 7 levedygtige siamkommoder!

Med jævnlige hyggelige mails indeholdende fine fotografier fra Heide kunne vi følge med i udviklingen af de skønne spilopmagere. Der blev trænet meget galop, højdespring, "om lidt kommer jeg efter dig" og sovning i bunke... ☺

Næste bump i processen: skulle vi have to hunner eller en hun og han? Heide var behjælpelig med at observere, hvem der dannede par med hvem. Der begyndte at vise sig et mønster, hvor to hunner dannede par.

Min søster besøgte dog familien på Lolland i august og forelskede sig yderligere i en gemytlig han (ham med det røde halsbånd). Da hun kom hjem, plæderede hun for evt. for at købe TRE! Men fornuften vandt – specielt med tanke på de to gamle katte!

Herefter fulgte en livlig korrespondance omkring navne til de to dejlige

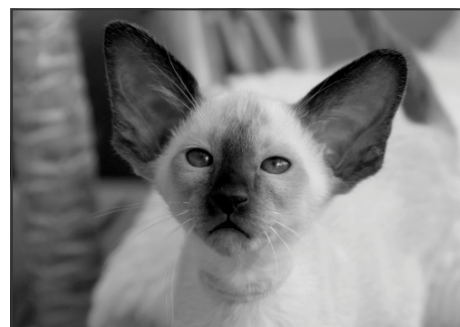
Quindemisser. Heide er nået til kuld, der skal navngives med V = 22. kuld! Vi fik lov til at få indflydelse på navnevalg, men da der kom divergens i opfattelse af navne, nedlagde vi ydmygt kattepoterne og lod Heide bestemme ud fra nogle af vores tilsendte favoritnavne! Quinderne blev navngivet Vanda og Veruschka. Vi kunne følge de to damer, der var iklædt hhv. et blåt og gult halsbånd via fotos, Heide sendte til os.

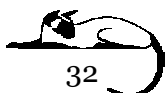
Vanda 9 uger

Så blev damerne til frøkener, da de blev tidligt steriliseret via fint lille snit i flanken og vaccineret. Så var de klar til afgang med bus line 888 til Jylland.

De ankom til Vejle sammen med Vitus. Vitus skulle bo hos Randi, og blev der modtaget med fin lagkage med navn på.

Veruschka

Efter grundig instruktion af Heide i pelspleje, pillegivning, leg = "køre killinger trætte" = "Mennesker skal også lavet andet end lege med jer!".....blev de - på det tidspunkt - stille krudtugler båret ned til bilen incl. en stor kasse med hidtil kendt legepind, mad og tæppe hjemmefra.

Helle og jeg diskuterede en del, hvem der skulle køre bilen hjem til Århus. Jeg vandt! Sad på bagsædet og kiggede ind i buret, hvor killingerne plirrede vældigt med store blå øjne....så nuser!

Hjemme i lejligheden havde Helle fået sat net op for en dør, så killingerne kunne falde til i en mindre del af lejligheden. Der gik ikke længe før spirrevipperne susede rundt i de to værelser – op og ned i kradsetræ, ind i tunneler, jagtede mus mm. Karakteristisk var at de pludselig blev megatrætte og søgte pitstop i skødet hos et menneske eller i en gyselig lysørød kattehule indkøbt til formålet.

De nye studeres nøje gennem nettet

Om aftenen tog jeg - lidt misundelig på Helle, der skulle blive hos killingerne - tilbage til kolonihavehuset og de to gamle katte. (Som det fremgår af starten af historien og den tilhørende mailkorrespondance, havde jeg boet i LOL sammen med kattene hele sommeren).

Heide havde foreslået, at killingerne fik lov til at falde til i lejligheden en uges tid før sammenføring. Det gik strålende med de to killinger. De susede rundt og var helt trygge ved de nye rammer.

Helle rapporterede regelmæssigt om de to x V's overtagelse af boligen – Det virkede, som om Lolland var hurtig

glæmt og tanker om at tage tilbage med linie 888 lige så ☺ Der blev grinet meget af deres muntre adfærd.

Nettet blev sat op for døren igen. Zaymaya og Anton blev bragt hjem. De gamle var meget optaget af killingerne på den anden side af gitteret.

Begge brummede, men mest Anton, der gik ind og lagde sig i sofaen under sit yndlingstæppe. Når han ligger der, er han sikker på, at han er usynlig og intet ondt kan nå ham. Killingerne var naturligvis skræmte af brummen i starten og søgte tryghed hos Helle menneske. Men efterhånden blev de lidt ligeglade og genoptog deres leg, selv om de to gamle stadig stod udenfor og småknurrede.

Vanda og Veruschka kort efter indflytningen

tumlet og glør på de spilopper killingerne laver. Han holder sig til sin ynglingsveninde, Zaymaya. Man ved hvad man har!

Zaymaya accepterer killingerne og vil gerne være mor for dem. De får dog høje hvæs hvis de stjæler hendes plads "hos MOR!" ☺

Z og A begyndte efterhånden også at slappe mere af. Lå stille foran gitteret og gloede på al den aktivitet. Killingerne blev mere og mere modige – stak poterne igennem gitteret og forsøgte at nå Z og A. Kort før gitteret blev fjernet, så vi Veruschka dytte venligt på Antons næse uden modreaktion! Da var vi klar over, at det var ved at være tid til sammenføring! Så blev gitteret for døren fjernet.

Herefter overvåget samvær, der efterhånden blev afløst af fælles sovning med lettere brum til let leg med Anton. Desværre er Anton nærmest blevet paralyseret af killingerne. Han brummer yderst sjældent, gemmer sig ikke under tæppet og gider ikke længere apportere piberenser eller jage-lege. Han er faktisk blevet en madglad kat, der ofte sidder for-

Aktive katte kræver også hvile

Vanda: Jamen! Jeg skal lige....

Men bunkesovning er der dog jævnligt. Specielt er det dejligt at ligge sammen på en dyne i solskin. Kort tid efter sammenføring måtte jeg igen flytte i LOL, da malere skulle ind i lejligheden og sprøjtemale. Killingerne klarede det fint. Med 180 km timen for de rundt på de 40 km². Vi andre holdt på hat og briller. – eller fortrak udenfor, så puslingerne kunne stå misundeligt og glo ud på os! Men vi = tre, fik dog lidt fred !

Vel tilbage i lejligheden startede hverdagen. Det har været herligt at se de to killinger vokse og underholde os.

3) Munter lollandsk støj!

Da alle var vel tilbage i lejligheden, startede "hverdag med gitter" og efterhånden uden gitter. Samtidig havde der været en livlig korrespondance mellem opdrætter Heide og glade nye siameserejere ...incl. en til tider noget bekymret ejer = mig, der havde mange spørgsmål.. ☺

Jeg har været inde at kigge på længden af mailkorrespondance – og den er laaaang!

Så I får her nogle uddrag af de finurlige udvekslinger. Da det er uddrag, kan citaterne være meget indforstået. Det må I leve med ! Eller spørge, dersom I er meget nysgerrige på sammenhængen ☺:

Den 03/09/2015 Helle til Heide

Emne: har de små det OK ?

Jeg går ud fra at madammerne nu er blevet til frøkener, og at det er gået godt. Det er fint med næste fredag...

Den 03/09/2015 Heide til Helle

De små "store" har det rigtig fint, alt er forløbet helt efter bogen og det har ikke været nogen reaktion overhovedet, hverken på vaccine eller op.

Det er med den metode min dyrlæge anvender, kun et lille snit i flanken der skal hele, og der er ingen sting, svingninger af underhuden forsvinder af sig selv og det øverste lag er limet.

De blev afleveret kl. 8:30 og var hjemme igen 13:30 og spiste og legede med det samme, derefter en lang middagsøvn, og så var der ikke mere at mærke på dem.

Killinger er hurtige til at komme sig efter sådan et indgreb.

Jeg vælger altid den OP, hvor både livmoder og æggestokke bliver fjernet, så man udelukker, at der kan komme noget som helst i den region senere i livet.

Den 10/09/2015 Birthe til Heide

Jeg har nu læst din vejledning og har et par spørgsmål blandt andet:

Har killingerne/ flokken været alene på noget tidspunkt? Helle vil jo være hos dem de første 3 - 4 dage. Men når Helle starter på job, vil det være mig, der skal passe holdet her i kolonihaven og derhjemme. Jeg er godt klar over, at jeg skal prioritere killingerne, men jeg har også daglige gøremål, så lidt alene kommer de jo til at skulle være ret hurtigt. Nogle tricks?

Vanda på tur

Vh. spørgelysten Birthe, der bestemmer glæder sig til at møde de nye dronninger ☺

Fra Heide, der svarer i min mail:

Jamen de har jo været alene mange gange, også over 4-6 timer, ja godt nok er de mange her, men jeg gør det sådan, at jeg aktiverer dem med en legepind, har en helt speciel supergod en (I får en med).

Når de har været aktive et stykke tid, så sover de helt op til 4-5 timer. Især hvis de skal være alene længere tid, så er der intensiv leg til de ikke orker mere, ofte 10 min eller måske lidt mere, så får de lidt mad, og så siger jeg højt faaaaaaarveel.

Den 18.09.2015 flyttede Anton, Zaymaya og jeg tilbage til lejligheden, fra kolonihavehuset.

Den 20/09/2015 Birthe til Heide

Emne: vi er stadig helt høje

En travl uge med dejlige, dejlige killinger, som går lige i hjertet på alle. Aldrig har vi haft så dejligt prægede killinger, - det skal du/I have tak for. Vanda er jo bare ikke bange for noget!! I går hamrede jeg søm i mens hun sad på mit skød. Hun er altid tæt på sine mennesker (se billeder fra skuffen fra min computer), men Veruschka har nu også egne talenter og søger meget kærlighed og tryk, og så er hun modigst, når det kommer til det sociale !!

Skuffekat

Dag 1 efter familiesammenføring:

Mens Vanda holder sig lidt tilbage og tæt på mig, går Veruschka tillidsfuldt lige hen og trykker næse med Anton og giver ham en meget blød pote på næsen gennem gitteret, hvorefter han bryder sammen !

Zaymaya er mest bekymret over Antons nerver, fordi han bliver så ulidelig, når han er sur, så hun har valgt at forholde sig rimeligt neutralt og trækker sig lidt, men hun er ikke afvisende ved direkte kontakt. killingerne og de gamle er dog stadig skilt via gitter, - til de smås store fortrydelse. De kan godt li', at der er adgang til hele lejligheden!

- Og i øvrigt er de ved at tabe interessen for de gamle gennem gitteret!

Den 20/09.015 Helle til Heide

Vi har i dag vejet damerne: Vanda har taget 135 g på, Veruschka 75 g i den gode uge, som er gået.

Er det OK?

Jeg tror, Veruschka har haft en snor på tværs (hun er en snorespiser).

Den 21/09/2015 Heide til Birthe

Det er en meget fin vægtøgelse!

Der er ting, der hører til i en

"killigemave" såsom snor :-)

Det hjælper at få killinger i huset, så lærer man at rydde op. Der er mange ting at tage hensyn til, når man har de små terrorister, der farer i alt, hvad de finder på, og de er så opfindsomme, det vil enhver "Siam-ejer" give mig ret i ☺

Glæder mig til at høre, hvordan det går med "familiesammenføringen", som jo står for døren inden så længe. Så blev gitteret endelig fjernet

Den 20/10/2015 Birthe til Heide

Emne: vi er stadig helt høje

Har netop forgæves forsøgt at få de to spilopmagere i pitstop ☺ De ser begge megatrætte ud, men anført af Vanda, er der altid liiige noget mere, der skal undersøges!

De er bare skønne i deres væsen, smukke i bevægelserne, kloge - Vanda kan på kommando apportere yndlingslegetøj = en papirkugle. Nysgerige og umådelig sjove er de begge to.

Anton og Zaymaya er nok ikke helt enige ☹ De forsøger at følge killingerne, men kan jo ikke følge med. Der er velfortjente hvæses, når småsagerne bumper ind i dem, tager deres favorit sovesteder eller okkuperer deres

På bagtrappen

yndlingsmennesker ☺ Anton er gået i barndom og snakker med killingerne, og Zaymaya vover sig ud i spring, vi ikke har set i flere år 🐾 Måske skulle vi have fået killingerne for et år siden. Har netop tjekket op på, om de små vandaler er gået i pitstop - de to damer ligger sammen med Zaymaya på bagtrappen.

Veruschka har besluttet sig for, at Z er VERDENS bedste erstatningsmor og forsøger at patte hende.... ☺

Den 20/10/2015 Heide til Birthe
Hvor er det dejligt at høre fra jer, og at de to lollandske piger opfører sig som rigtige "siamesere".

Vanda har altid været foran i alt, og jeg synes, hun har noget mere "et eller andet", end mange andre har, hvor Veruschka var lidt mere sød og kom lidt oftere og ville nusse ☺ Men jeg var ikke i tvivl om, at de to piger har en spændende tilværelse sammen, hos jer og de to "seniorer".

Det var nu godt, I ikke fik killinger før nu, for så havde det jo ikke været de to piger herfra ☺ jeg mener, der er en mening med alting.

Den 6/11/2015 Birthe til Heide

Der er gået meget længere før min tilbagemelding end planlagt! Til høre for, hvor jeg lige nu sidder og arbejder, ligger tre katte - Anton netop gå-

et, da nogen forstyrrede ham bagest i klumpen af katte!

Vi er nu tilbage i ufærdig lejlighed.

Den skønne Zaymaya har med stolthed påtaget sig moderskabet af begge de små katte - dog forudsat, at Vanda lystre! Og... så får hun mange skældud! Veruschka giver også anledning til en del brummen fra Z, da hun tager fat i skind/hud og sutter til! Det gør ondt - erfaring - så brummen er velfortjent. Anton lægger sig gerne i bunken af katte, men skælder ud og går, når de små er dumme.

De små lollændere er bare NUSER og får lov at bestemme såvel de gamle menneskers som de gamle kattes dagligdag ☺

Den 15/11/2015 Heide til Birthe
Hvor dejligt at det er gået så godt med de to "gamle" skønne misser, de har også rigtig fået noget liv ind i deres tilværelse.

Den 8/12/2015 Birthe til Heide
Sidder i stille aftenstund ved iPaden. For 5 min siden genlød huset af hastige galoptrin fra to ungmøer, der lige skulle have på plads hvem, der ejede en mini flaskerenser, og jagten foregik oppe på de minimum 2,10 m høje reoler. Hvem der vandt flaskerenseren, ved jeg ikke, men nu er det tid til pitstop. Veruschka har været her og SPINDER højlydt, men kan ikke finde ro. Vanda har fordrevet Zaymaya fra fjernsynspladsen inde i stuen hos Helle. Pludselig kommer Vanda resolut og lægger sig på mit skød og nu SNORKER hun højlydt mens jeg skriver.... :) Jo, det er stadig fornøjeligt ☺

De små spiser med stor fornøjelse de gamle kattes foder. De har ikke helt fundet ud af, hvordan foderspiralen virker, men sidder vagtsom ved siden af Anton, mens han får bragt et stykke ned i bunden, og så happer de stykket fra ham ☺

Hygge i en solstråle

Zaymaya passer de to "Lollændere"

Den 3/02/2016 Birthe til Heide
Emne: Dejlige killinger, der vokser lynhurtigt!

Der er netop givet "natmad" og lejligheden genlyder af lykkelig kattejagt. Vægtmæssigt opfører de sig også meget forskelligt. Vanda er på trods af livlig aktivitet, og forsøg på at begrænse madindtag blevet en dame med rund mave: 3,8 kg. Veruschka, der jo er meget mere fint bygget og langlemmet: 3,1 kg. Den store forskel i vægt fik os til i december at få tjekket Veruschkas tænder - da du havde nævnt, at der kunne være et problem der - hos dyrlæge. Han fandt biddet fint og mente at forskellen i vægt skyldes, at Veruschka er klejn.

De er som sagt livlige begge to, og Veruschka spiser godt, men ikke som grovæder Vanda.

De får - så vidt muligt overvåget - mad 4 - 5 x om dagen. Veruschka og Zaymaya vil gerne gnide næser og så bytte tørkost til begges tilfredshed, men det forhindres naturligvis 🐾 Da Veruschka trives, er vi ikke bekymrede.

Heide har også i mailkorrespondancen bedt mig om at skive lidt om at få nye siamkillinger i hus.

Har forsøgt, at skrive et par linier om det at få:

"To nye lollandske siameserkillinger.... med det hele" ☺

Det har været dejligt, men også krævende - godt vi lærte legen "hvordan mennesker får ro"!

De to herlige siameser quinder er snart voksne. Vanda er lidt foran Veruschka, hun er større, snakker med voksenstemme, og hendes favoritlegetøj har skiftet fra sammenkrøllede papirboner til sølvpapir.

Sidste foto af de 7 sammen, dagen før Vanda og Veruschka indtager Århus

Hvor hun er i lejligheden, aktiveres hendes tilstedeværelse straks, hvis man rører sølvpapir. Hun har sin næse i alt og er ikke til at stå for med let skelende lå øjne. ☺

Vanda ser lidt overbærende på den på alle måder forfinede Veruschka - tyndere, længere, større ører og en meget lang hale – der stadig snakker som en killing. Veruschkas favoritlegetøj er en pakke kleenex. Hun skal helst selv hente pakkerne i skabet. Så kan hun apportere kleenex, til hun eller mennesket segner!

De to V'er har også startet indbyrdes rivalisering..... Kampen veksler mellem kamp og jagt med 220 km i timen gennem lejligheden. Har forsøgt at lære dem at holde til højre, men det

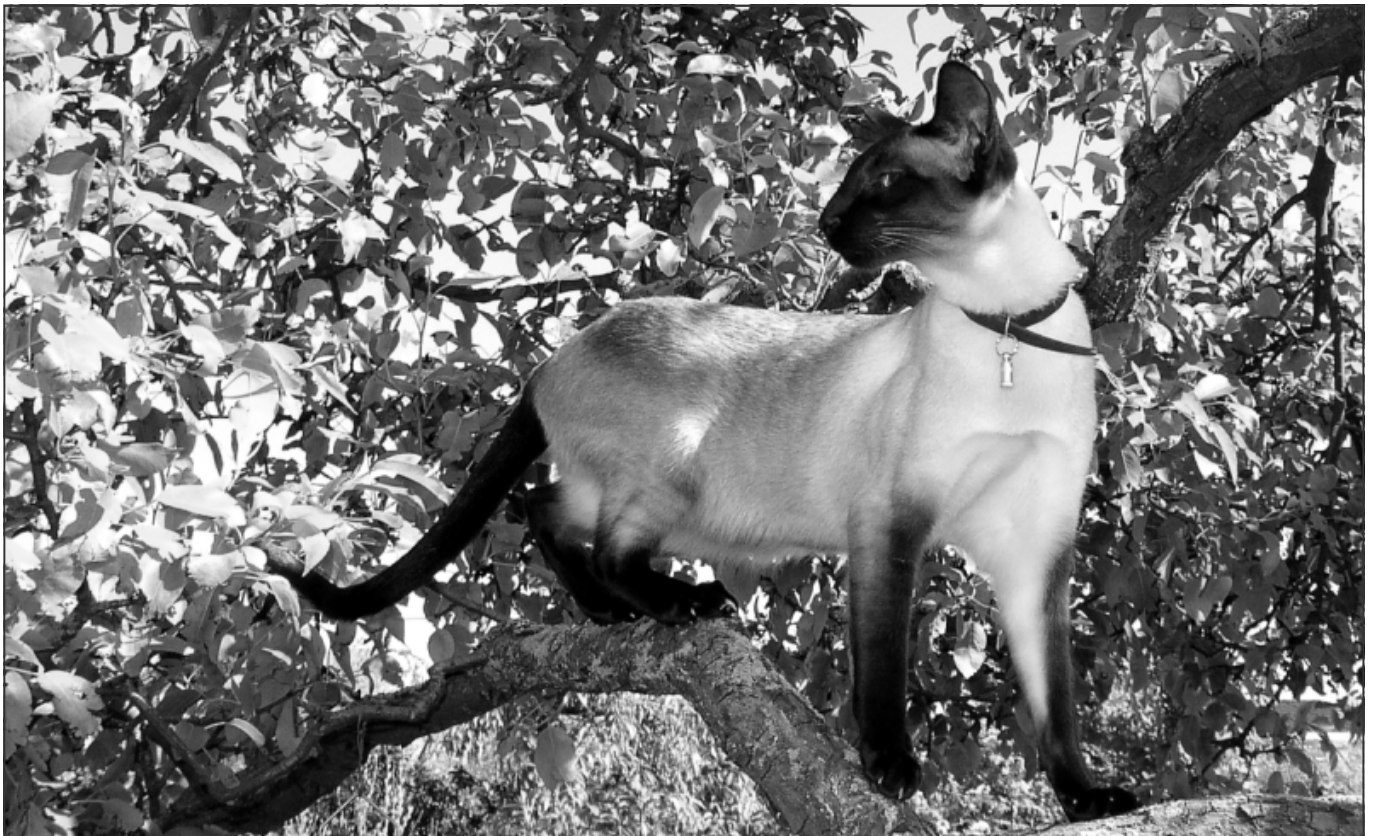
har jeg endnu ikke haft held med. De forliges alt i alt godt med de gamle, der dog ikke deltager i voldsom leg. Derimod findes de ofte alle sovende i fælles klump forskellige steder i lejligheden. Dog høres der indimellem vrede brummelyde fra en af de gamle ! Killingen Veruschka er vildt begejstret for at være "pølsen i hotdog' en" hvor Anton og Zaymaya er det omsluttende brød! Vel landet griber hun et lille stykke hud hos den ene eller den anden for at" patte"..... Det er kort herefter, der kommer knurrende lyde!

Natten starter fælles i fodenden af min seng, hvor de fælles sover på det indførte lollandske lilla tæppe. Hvis jeg sover lidt for længe, og morgen-

maden – efter deres mening – er lidt forsinket rykker de alle nærmere hovedgærdet. Så vågner jeg omgivet af fire par skønne stirrende blå siamøjne. Kan man forlange mere – SKØN måde at starte dagen på!

Jo, vi har bestemt fået lollandske killinger med det hele! Må dog beklage, at de er begyndt at tale århusiansk og har glemt alt om linje 888!

Med venlig hilsen
 Én der er vild med jærmende siameserkommoder,
 Birthe

Elegantia's May Attraction SIA n, aka Zaymaya